

ТОМСК. Государственный университет
имени В. В. Куйбышева

217

МЗС

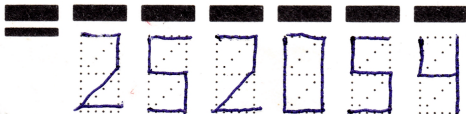

Куда *Київ 254*
вул. Зкалова №52
Кв. 38

Кому *Маняку Володимир*
Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
255530

Київська обл.
м. Брастів
вул. Грузице МЗС
Горноштан Микола Карп.

Пишите индекс предприятия связи места назначения

I

Шановні товариші! Прочитав я в газеті літературна Україна за 10 листопада 1988 року "про голод на Україні 1933 року і його події" митися тим що я сам пережив голод 33 року бо був уже пухлим і тільки худом замислювався оживати.

Я горноштан Микола Карпович народився 1925 року в селі Катеринівка Обознівської сільради Кіровоградського р-ну Кіровоградської обл. Це сім'я нафтанів Кіліменів від Кіровограда. Коли я вже був дорослим, я розпитував свого батька, який був голод 1933 року? Осв що він розповідав. Батько мій зовсім не мав повіти. Один клас, той не закінчив, бо народився у полі і не виконав домашнього завдання а виколі учитель посадив його в куток на коліна, а тіг коліна насипав грезки. Як відомо грезка має орорму трикутника і вона повгрузана в тіло і коли він прийшов додому показав своєму батькові коліна, то вони були сині, позакіпана кров на колінах. Від сказав моєму батькові Хай вона згорить і м та сама школа, коли вони так зневажаються над дитиною. Так він не закінчив одного класа школи в Катеринівці. Це так би мовити завжди.

Що голод 1933 року був запрограмованою командно-бюрократичною бешкетною то про це говорили не тільки ми батько, його сестри і сестри, моги, а і мої сестри брати і сестри.

Це була **безкровна революція**, як тоді говорили всі дорослі моги.

Вегетеранти сталінські коліс вони так ретельно виконували свої обов'язки катів душо-губів, гірше зем пашаро-молгола.

В 1932 році коли погали вудивати колгоспи головою сільради признаєвали батькового кума на прізвище **Смигненко**. Йому вважали револювер

II
як ознака радянської влади. Тосе цей Мюнсіра розповідав вершити свої горні справи у нашому селі. А сам Смигненко походить родом із сусіднього села Обознівки, яке знаходиться поряд з нашим, всього 2 км, де і знаходиться сільська рада.

Він не рахувався ні з ким не зважав ні на кого, щоб тільки вислужитись перед своїм начальством, навідь на кістках своїх односельчан. Тосе він прийшов до нас у хату і каже давай хліб, батько відповідає немає, а як знайдем батько каже по заберете як знайдете.

Вони нешпорили всюди по всьому подвір'ю, у кущі, у сараї де була худоба, коши корова.

Не знайшли і мила. Через годину приходить великорець і каже батькові, голова сільради сказав щоб ви т. горноштан Карпо з'їшлись у сільраду. В якіч справі? щоб здали хліб. Батько відповідає я вже здав. Але пішов у сільраду. Все сидить за столом модська подобає колесо був навідь ким свободні він нікого не знає і не хоче знати.

Через нем на столі лежить револьвер

ознака радянської влади Сталінського хліба.

Він мишється тим що саме його Смигненка признали Сталінським хлібом а не когось іншого. Надуває як індик, груди висатавив.

Голови не знає і не дівається у візі сороки його вже залишив і біжав без сороки, дівається на сніг де лежав револьвер

і каже так ти горноштан хліб здали, а батько каже. немає! я вже здав. А як знайдем? По заберете. Знову прийшли

штурхали шомполами по всьому подвір'ю

Не знайшли і мила. Через годину знову повторилося те саме. За цей вершити

разом коли батько прийшов у сільраду

III
то голова сіл^{III}ради і батьків кум, погав
уже силою вимагати від батька здай хос
нів пуда хліба. Наша сім'я складалася із
9 чоловік. Я не запам'ятав скільки в нас зали
шилося харчів і сити і які. Але я уже в 1933 році
був уже пухлим, бо не було що їсти.

Всякої трави і мушпадок із картоплі я не
міг їсти. Наприклад мої два менших брати
Леонтій і Іван, як тільки сніг зійшов і квітки
нівняки було повипиткалося із селми і вони
повирибали їх і поїли. Принесли і мені
капурку і м'якоти туди добрі, як кагачи із
капурки. Я покуштував і спомінув не міг
погаче не їсти в не їсти. Тому я був пухлим
не ходив і лезав не рухомо.

Встає перший 1

У нашому селі Катеринівці багати людей погли
рало з голоду, моя мати розказувала, що **людо**
їдство було дуже поширене серед голодного
населення. Мати була на базарі і сама бачила,
як дядько купив котлету у мітки і банозку
молока і сити і сити. Коли вже доїдав котлету
то в котлеті побачив пуску мизного пався
малої дитини. Цю мітку забрала мімізія.
Другий випадок може був на базарі, моя
мати сама бачила як мітка зробив 40 про
давала котлету. Головік купив погав
ї сити зів'одну, потім друге а третє
полює гогось віддалася банозка з тим і
він сити придивається у котлету
і тем знайшов пуску пався з міткою.
Коли мімізія забрала її і форма в неї
зробила обшук то у погріді знайшли
місяць голів різної сити. Вони були в
основному діти і свої і чужі. Спогачку
вона побивала своїх дітей і погала їсти
і родити з них котлету і продавати на
базарі, щоб купити хліба і молока, а

поїїм гупих. ^{IV}

Повернемося знову до того голови сілради
світлінського хопуя м. Смизенка, що так
решельно виконував вказівки свого нагаль-
сїва і будував колгоспи де дивлячись на
голою і голоїдство. Коли погали будувати
колгоспи ми здали у колгосп усім реманентом а
самі вся сім'я переїхали у місто Кіровоград
і батько сївав працюючи на шахті де будо-
бували бурші вертол. Він працював на поверхні
заготовляв підпори із кругляків для підпор
між землею у шахтах.

Тосв через деякий час цього світлінського хопуя.
Смизенка знімають з роботи і він приходить
на роботу на шахті у бригаду в якій працював
батько. Ми батько домовився із нагальником
цеху, майстром а вони в свого березу домови-
лися на прох'їдній що він тов горнолазан
зарно буде знаходити дров'яні щепки додо-
му які вони за день наготовляють. Тосв
я приїжджаю таккою в 12 годин дня до
прох'їдної. Батько витясе лопи 2 мішки
у я привозив додому. Так ми заготовляли
дрова на зиму. А Смизенко бувши голова
сілради подаєть що батько забирає щепки
додому погав браца кругляк що ішов на
заготовку стовків підпор у шахті і погав
розрізати їх на малого розміру так щоб
вмісти в мішок на дрова. Ми і батько
зробив йому задоволення з попередженням
щоб Смизенко цього не робив не займав-
ся шкідництвом до нагальник цеху, майстер
не дозволять поїїм забирати, дров'яні
щепки. Так осв що тов світлінський хопуя
і решельно виконавесь його вказівок його
безкровної революції що на кісїах своїх
однасельтан будував колгоспи і намагався
будь що виконуватисє.

Він говорив майже і так радянська влада багата вона не обсягніє якщо я поріжму на дрова одну бідень ситойку-тигору.

А батько нас розв на своєму не дозволив різати ками не сміти різати ситойки, а беру шенки шум їх хвалять в усіх і моді і мети.

Як різко на протилежні погляди у людини коли він перестав бути нагако-символ.

Після закінчення війни 1941-1945 його демобілізували десь у 1945 року він Смигунко організував банду яка розітмала по селах удивати людей грабували забирали корова різали їх і продавали на базарі і тими на широкі ножи. Такі це були люди.

У цій банді було щось 15 чоловік всіх їх тичкали і судили всім дали по 10 років, а чомусь як главарю банди дали 15 років тюрми.

Через 10 років всі ті люди повернулись і жили серед нас ще добро добро. А Смигунко додому не повернувся його дозвіл розказувався що його вбили в судіру десь коли він уже відбув свій термін покарання 15 років.

Ось така історія з тими людьми ситанітсвкими хлопцями що так ретельно будували колгоспи в 1933 році

24. XI. 1988р. Зорноштань Микола Карлович.

Вставати всередині 1

Або революції мій батько мав
3 десятини землі. А після рево-
люції, коли почали наділяти
землю селянам у 1922 році,
то він отримав ще 7 десятин
землі, а потім додавали ще
одну десятину.
Тепер у нас ще має 11 деся-
тин землі.

Коли я розшуквав його і за-
писав, його біографію,
він говорив мені, що
останній рік був великим
урожаєм хліба.

Все перевезли додому і склали
в клуні. Помогло те
що хлішко 60 копів 96 цен-
тів. Виходило по 12 цен-
тів хліба з десятини.
дівесь на звороті

Увесь урожай зібрани
в коагосп
Викликає запитання?
Де ж вони його діли свої
хліб? Що позавсє
гоноді людоїдство?
Вивезли до Росії багато
сказав.